

گزارش «شرق» از اقداماتی که منجر به تجمع دانشجویان دانشکده هنر شد

تولید مسئله با چه هدفی

یا لغو حجاب ربط داد». در نهایت چهارشنبه ۲۴ خرداد تجمعی با نزدیک به ۶۰۰ دانشجو در دانشگاه هنر برگزار شد. تعدادی از منابع دانشجویی که در این گزارش با آنها صحبت کردیم، عنوان کردند که علاقه‌مند به شرکت در این تحصن بودند اما از آنجایی که در دانشگاه پرونده بازی داشتند، از این تصمیم منصرف شده‌اند. در ماه‌های اخیر اخبار فراوانی از موج احکام انضباطی برای دانشگاه هنر در رسانه‌ها منتشر شده بود. برخی عدد دانشجویان ممنوع‌الورود به دانشگاه را در فروردین ۱۴۰۲ چیزی نزدیک به ۴۰۰ دانشجو تخمین می‌زنند.

گفت‌وگو با رئیس حراست

ساعتی پس از تحصن مسالمت‌آمیز دانشجویان در دانشگاه هنر نمایندگان آنها به حراست فراخوانده شدند تا با گفت‌وگو و تعامل درخواست دانشجویان شنیده شده و درباره آن چاره‌اندیشی بشود. ریاست حراست دانشگاه هنر بر عهده حمزه برزویی‌کوتانی است؛ مدبری که این روزها اسم و اطلاعاتی از روش‌های مدیریتی‌اش در فضای مجازی دست‌به‌دست می‌شود و همین زیر ذره‌بین رفتن کمی او را ناراحت کرده است. حداقل در جلسه گفت‌وگو با دانشجویان از اینکه اسمش به رسانه‌ها راه یافته دلخور بوده و این دلخوری را هم ابراز کرده است. هشت دانشجوی به نمایندگی از دانشجویان متحصن به دیدار رئیس حراست دانشگاه رفتند و در جلسه‌ای که بعضا به‌صورت تلفنی رئیس دانشگاه و مسئول نهاد رهبری هم در آن حضور داشتند، درباره قانون اجبار پوشش مقنعه بحث و گفت‌وگو کردند. عمده صحبت دانشجویان بر این محور استوار بود که وضع چنین قانونی غیرضروری است و فضای دانشگاه هنر سال‌هاست که با آن بیگانه است. ضمن اینکه نگرانی‌های صنفی درباره پوشش مقنعه برای دانشجویان برخی رشته‌ها هم وجود دارد که باید در نظر گرفته شود. دانشجویان تاکید کردند که این تحصن مسالمت‌آمیز تنها برای مطرح‌کردن خواسته‌هایشان پیش از شنبه معهود است و اگر در چنین جلسه‌ای صحبت و نظر دانشجویان شنیده نشود؛ به هر روی تعداد زیادی از دانشجویان پوشش مقنعه را قبول نمی‌کنند. در این وضعیت بود که برزویی، مسئول حراست دانشگاه دانشجویان را تهدید عیبی کرده است. خروجی جلسه گفت‌وگو با تهدید اما این بود که حسایی، رئیس دانشگاه و برزویی، مسئول

سامان موحدی‌راد، درحالی‌که سال تحصیلی پرآشوب دانشگاه‌ها رو به پایان است در دانشکده هنر تهران یک دستور اجباری درباره نحوه پوشش دانشجویان منجر به یک تجمع اعتراضی شد؛ تجمعی که از روز چهارشنبه گذشته شروع شد و تا پاسی از بامداد پنجشنبه ادامه داشت. بیش از ۵۰ دانشجوی دانشگاه هنر که روز چهارشنبه در پی اجباری‌شدن پوشش مقنعه در دانشگاه تحصن کرده بودند، ساعت‌های پرالتهابی را با تهدید، الفاظ رکیک، تماس‌های مشکوک و چند قفره درگیری فیزیکی تجربه کردند. ماجرا به یک پیامک بحث‌برانگیز از سوی دانشگاه بازمی‌گردد که اواسط هفته گذشته به دانشجویان دختر اعلام کرده بود از ابتدای هفته تنها با پوشیدن مقنعه می‌توانند وارد دانشگاه شوند. این در حالی است که دانشجویان دانشگاه هنر تهران حداقل در دو دهه گذشته و زیر نظر رؤسای مختلف دانشگاه با دیدگاه‌های سیاسی متفاوت چنین اجباری را تجربه نکرده بودند و شال یا روسری پوششی پذیرفته‌شده در این محیط آموزشی بود. فضای دانشگاه هنر و رشته‌های آموزشی این دانشگاه با اقتضانات خاص کارگاهی موجب شده بود که برای سلامت دانشجویان و در امان نگه‌داشتن آنها از خطرات احتمالی چندان روی پوشش مقنعه تأکیدی نشود، اما مسئولان دانشگاه هنر در روزهای پایانی سال یکبار تصمیم گرفتند که ورود دانشجویان به این دانشگاه را تنها با پوشش مقنعه اجباری تصمیمی که به گفته برخی از دانشجویان تلاشی است برای متشنج‌کردن فضای دانشگا، برخی از دانشجویان می‌گویند که در تجمع اخیر تنها به اجباری‌بودن پوشش مقنعه اعتراض شده بود و کسی درباره حجاب اجباری یا اختیاری در فضای دانشگاه موضعی را مطرح نکرده بود. اما شاید برخی از مسئولان دانشگاه بدشان نمی‌آمد که این تحصن به اسم مخالفت با حجاب در رسانه‌ها بازتاب داده شود تا بهانه برای برخورد شدیدتر با دانشجویان فراهم شود.

پیامک بحث‌برانگیز روز شنبه

«دانشجوی گرامی، از روز شنبه ۲۷ خردادماه ۱۴۰۲ حضور در دانشگاه صرفا در چارچوب ضوابط آداب حضور و برای خواهران با پوشش مقنعه امکان‌پذیر می‌باشد. این متن پیامکی است که دوشنبه هفته گذشته برای دانشجویان دانشگاه هنر ارسال شد؛ موضوعی که استارت یک تجمع صنفی را در چهارشنبه زد. پیش از آن دانشجویان معترض سه‌شنبه در دیداری با آقای حیدرزاده، مسئول نهاد رهبری در دانشگاه اعتراضی‌شان را به یک پیامک و شرایط قیدشده در آن بیان کرده بودند. به گفته دانشجویان آقای حیدرزاده در این نشست قول داده که این مسئله را پیگیری می‌کند. استدلال دانشجویان این بود که اولاً بیش از ۲۰ سال است که فضای دانشگاه هنر در دولت‌های مختلف و رؤسای متعدد به همین شکل است و تاکنون کسی ضرورت تغییر آن را احساس نکرده بود. نکته دیگر اینکه پوشش مقنعه برای برخی دختران دانشجوی دانشگاه هنر خطر جانی در پی دارد؛ چراکه در کارگاه‌های مختلف با دستگه‌های متعدی سروکار دارند و در صورت تیرکردن مقنعه در هر دستگه‌ای امکان آزادسازی وجود ندارد. این در حالی است که در صورت بروز حادثه وقتی کسی از پوشش شال استفاده کند، می‌تواند آن را به راحتی درآورده و از بروز حادثه برای خودش جلوگیری کند. تعداد زیادی از دانشجویان دانشگاه هنر که برای نوشتن این گزارش با آنها مصاحبه شده، تاکید کردند که تحصن چهارشنبه فقط در اعتراض به اجباری‌شدن پوشش مقنعه و یک درخواست صنفی بوده است. برای نمونه در روز برگزاری تحصن در کانال صفورای صنفی دانشگاه پیامی با این مضمون درج شده: «دانشجویانی که جهت مطالبه پوشش منطبق بر ویژگی‌های کارگاهی و رشته‌های تخصصی خود در محوطه باغ ملی بست نشسته‌اند، هیچ خواسته‌ای جز شنیده‌شدن صدایشان در مورد پوشش مناسب رشته ندارند. این دانشجویان سال‌ها با پوشش معمولی و مناسب در ادارات دولتی و دانشگاه حضور داشته‌اند و به هیچ عنوان نمی‌توان خواسته ایشان را به مسائل فرادانشگاهی

پس‌لرزه‌های هک برای زاکانی

برخی از اعضای شوروی شهر تهران از وضعیت سازمان فاوا ابراز نگرانی کرده‌اند. علی‌اصغر قائمی، عضو کمیسیون عمران و حمل‌ونقل شورای شهر تهران یکی از اعضای پرندکر درباره چالش‌های این سازمان در صحن شوروی شهر است. او به اکو ایران گفته است؛ یکی از شعارهای کلیدی شهردار در ابتدای شروع مسئولیتش در شهرداری توسعه هوشمندسازی بود؛ اما نانتها شاهد هیچ اتفاقی نیستیم بلکه شاهد سیرفت هستیم. او ادامه داد: شهرداری بسیاری از انگیزه‌های را در مجموعه تخصصی و برقدرت فاوا ایجاد کرده و بخش عمده‌ای از نیروی کارشناس خیره آنچا ریزش کرده و حاضر به همکاری هم نیستند. موضوع دیگری که خیلی جای تعجب دارد، با وجود ادعای شهردار تهران مبنی بر اینکه بودجه سال ۱۴۰۱ نه‌تنها همکی محقق شده بلکه بیش از آن محقق

شماره ۸۴ «اندیشه‌ی پویا» منتشر شد

بت شکنی که کاریزما نداشت
پرونده‌ای در نقد و بررسی میراث **سید جواد طباطبایی**
مسعود جعفری جزئی، احمد بنی جمالی، مقصود فراستخواه
به همراه گزارش زندگی بر اساس گفت‌وگو با دوستان و همکاران

من گنگ خواب‌دیده‌ام
و عالم همه کر است
گفت‌وگو با سید جواد طباطبایی در آغاز «قیام به سیف القلم»

هانا آرت و بدفهمی «ابتدال شر»
گفت‌وگو با **مصطفی ملکیان**

وقت آنست که بُرسی خبر از بغدادم
مهاجرت سعدی و ترک وطن
به روایت محمدنوید بازرگان

از «پیروان راه‌زینب» تا مجله‌ی «زنان»
گفت‌وگو با شهلا شرکت

جلال آل احمد
«تنها روشنفکر مسلمان»؟
نقدی از **همایون کاتوزیان**
بر کتاب حمید دباشی

این وسط سر داستان بی‌کلام می‌ماند
گفت‌وگو با جعفر مدرس صادقی

یک زندگی نیمه‌تمام
به یاد **کیومرث پورا احمد**

شمشیرها علیه گردشگری شیراز تیز شده‌اند

محمدرضا نسب‌عبداللهی، روزنامه‌نگار، آنچه در یکی، دو هفته گذشته در شیراز رخ داده، نشان می‌دهد که شمشیرهای قدرت علیه صنعت گردشگری این شهر گردشگرپذیر هم‌اورد می‌طلبد. مسئولان چگونه از لزوم رونق گردشگری سخن می‌گویند اما در ساعات اوج بازدید از حافظیه، این بنای تاریخی را به تعطیلی می‌کشانند؟ زمان بازدید از حافظیه در حالی با اعمال فشار به میراث فرهنگی، از ۱۵ خرداد به ساعت ۱۹ کاهش یافته که الان فصل گرم‌است و اتفاقا اوج بازدید از این بنای تاریخی-فرهنگی در غروب و شب است. تصمیم به کاهش ساعت بازدید از حافظیه که پیش‌تر تا حدود نیمه‌شب بوده، چیزی جز کارزار و بیکار علیه گردشگری و گردشگران نیست. گردشگری شبانه حافظیه یکی از مهم‌ترین جاذبه‌های گردشگری شیراز است که اکنون به کینه‌توری برخی مدیران گرفتار آمده و نکون سار شده است. این فشارها و رفتارهای نادرست در حالی رخ داده که بدانیم استان فارس در نوروز امسال رتبه نخست مقصد سفرهای نوروزی را به دست آورد، حافظیه در بین مواردیث فرهنگی سراسرکشور در صدر پربازدیدترین بنای تاریخی قرار گرفت و در همین حال در سال‌های اخیر اقبال سفرهای داخلی به شهر شیراز زیادتر شده اما مدیران اجرایی و ارشد استان فارس چشم خود را بر همه این رویدادهای خوش و نیکو بستند و در ماجرای خواستگاری در حافظیه به بدترین روش و منش با مدیران میراث فرهنگی این استان برخورد کردند؛ انکار ظمی خواهند علیه رونق گردشگری برخیزند. شواهدی از این دست نشان می‌دهد برخی علاقه‌ای به رشد صنعت گردشگری در شیراز ندارند و علیه میراث فرهنگی و صنعت گردشگری فعال شده‌اند. جان کلام را علی‌ درایی، قائم‌مقام وزارت میراث فرهنگی، درباره ماجرای حافظیه گفت و از «دولت در دولت» انتقاد کرد. وزارت میراث فرهنگی به عنوان بخشی از دولت مرکزی از رونق گردشگری و رواداری سخن می‌گوید اما شوربوختانه دولت محلی دیگری در استان فارس وجود دارد که علیه این سیاست وزارت میراث فرهنگی رفتار می‌کند و برایش هم مهم نیست که این رفتارهای نكوهیده سبب آسیب به صنعت گردشگری شود. امید است وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی از حقوق گردشگران و گردشگری در استان فارس دفاع کند و اجازه ندهد تصمیمات خسارت‌بار و فضا‌سازی علیه میراث فرهنگی استان فارس، باعث آسیب‌های جدی به صنعت گردشگری شود.

یادداشت

درک اوتیسم

ریحانه ظهیری

مترجم

اوتیسم نوعی ناتوانی رشدی مادام‌العمر است که بر نحوه برقراری ارتباط افراد و تجربه ایشان از دنیای اطراف تأثیر می‌گذارد. با مطالعه این بخش، درباره اینکه اوتیسم چیست، چگونه بر افراد تأثیر می‌گذارد و چگونه باید درباره آن صحبت کرد، اطلاعات مفیدی کسب می‌کنید.

اوتیسم چیست؟

اوتیسم بر نحوه برقراری ارتباط افراد تأثیر می‌گذارد و نحوه تجربه آنها از دنیای اطراف را متفاوت می‌کند و شدت این ویژگی در طیف‌های گوناگون اوتیسم با یکدیگر تفاوت دارد. افراد اوتیستیک ویژگی‌های مشابهی با هم دارند، اما هر یک متفاوت از دیگری هستند. برخی از افراد اوتیستیک می‌توانند زندگی نسبتاً مستقلی داشته باشند، اما برخی دیگر شاید با دشواری‌های بیشتری روبه‌رو باشند. برخی افراد اوتیستیک با اختلالات یادگیری دست‌وپنجه نرم می‌کنند؛ به این معنی که به حمایت‌های متفاوت‌تری نیاز دارند.

با نوجوان اوتیستیکی صحبت کردیم. این افراد برای شما توضیح می‌دهند که اوتیستیک بودن دقیقاً چگونه است و شما چگونه می‌توانید شخص اوتیستیک را حمایت کنید:

«اوتیسم شبیه خط‌کشی بلند است و همه کسانی که روی کره زمین هستند، بخشی از این خط‌کش‌اند. اوتیسم نوعی وضعیت عصبی رشدی است و چیزی است که من با آن متولد شدم. در حقیقت، بخشی از هویت من است.

من با نوره‌ای شدید و صداها به‌سرعت به هم می‌ریزم. در ارتباط برقرار کردن و تعاملات اجتماعی نیز مشکل دارم. گوش‌دادن به صحبت‌های افراد خارج از طیف اوتیسم و دنبال‌کردن گفته‌های آنها برای من دشوار است. احساس می‌کنم در سیاره خود هستم. در حقیقت، در تمام زندگی‌ام احساس می‌کردم که از سیاره‌ای به سیاره دیگر پرواز کرده‌ام. من همیشه در حال شناختن افراد متفاوت بودم، اما هیچ‌وقت آنان در را نکردم.

شما نمی‌توانید همه ما را جمع کنید و یک برچسب اوتیستیک روی همه‌مان بنزید؛ زیرا هر فرد اوتیستیک با دیگری متفاوت است.

چطور اوتیسم روی مردم تأثیر می‌گذارد؟

اوتیسم نوعی ناتوانی پنهان یا نامرئی است. شما به صرف نگاه‌کردن به دیگری نمی‌توانید متوجه شوید که آیا او اوتیستیک است یا نه. حتی که اوتیستیک بودن برخی افراد را هنگام اولین ملاقات نمی‌توان تشخیص داد. در مجموع، ویژگی‌های اوتیسم از فردی به فرد دیگر متفاوت است، اما چهار زمینه اصلی تفاوت وجود دارد.

۱. **تعامل اجتماعی**

افراد اوتیستیک احتمالاً معاشرت و تعاملات اجتماعی را دشوار می‌دانند. قوانین نانوشته زیادی وجود دارد که ما هنگام صحبت با دیگری از آنها استفاده می‌کنیم و این قوانین همیشه یکسان نیستند. به خاطر سیردن این قوانین برای افراد اوتیستیک دشوار یا گیج‌کننده است؛ زیرا همیشه به شکلی واحد به کار نمی‌روند. این به آن معناست که افراد اوتیستیک اغلب در درک مقاصد دیگران و بیان احساسات خود با مشکل مواجه می‌شوند. در بیشتر مواقع، تعاملات اجتماعی برای افراد اوتیستیک خسته‌کننده است و دشواربودن «درک» سایر افراد منجر به تهیابی و انزوا می‌شود. افراد اوتیستیک شاخصی فاقد مهارت برقراری ارتباط با دیگران نیستند، آنها فقط برای معاشرت با دیگران به اطلاعات و حمایت بیشتری نیاز دارند.

۲. **تخیل اجتماعی**

درک مفاهیم انتزاعی برای افراد اوتیستیک دشوارتر از دیگران است؛ مثلاً برای درک دیدگاه شخصی دیگر باید تلاش کنند. از سویی، اگر دیدگاه را نوعی تئوری فرض کنند، شاید در درک چستی آن با مشکل مواجه شوند.

در حین فعالیت اجتماعی یا روزمره، مواجهه ناگهانی و بدون اطلاع قبلی با موقعیت پیش‌رو مقابله با وضعیت جدید، ناشنا یا غیرمنتظره را برای افراد اوتیستیک دشوارتر می‌کند. در نتیجه، بسیاری از افراد اوتیستیک دوست دارند از قبل بدانند چه اتفاقی در شرف وقوع است؛ زیرا برای فعالیت‌هایی که انجام می‌دهند، روالی مشخص تعیین کرده‌اند؛ همچنین می‌توانند درباره آنچه دوست دارند، مانند لباس، غذا، سرگرمی‌ها و گفت‌وگوها، از روتینی مشخص و تکراری پیروی کنند.

بسیاری از افراد اوتیستیک از سنین پایین علایق شدید و بسیار متمرکزى دارند. در بیشتر موارد، این علایق و سرگرمی‌ها لذت زیادی را برای آنها فراهم می‌کند و می‌تواند منبع عظیمی از شادی باشد.

۳. **ارتباطات اجتماعی**

وقتی با شخص دیگری صحبت می‌کنید، به آنچه می‌گوید گوش می‌دهید و به حرکاتی که با صورت و بدنش انجام می‌دهد، نگاه می‌کنید و به این فکر می‌کنید که در پاسخ چه بگویید. حال آنکه تفسیر زبان گفتاری و زبان بدن برای افراد اوتیستیک بسیار دشوار است و همین موضوع ارتباط را دشوارتر خواهد کرد. جنبه‌های ارتباطی زیادی وجود دارد که به طور هم‌زمان می‌توان آنها را در نظر گرفت. به همین دلیل پردازش همه این اطلاعات و در ادامه پاسخ‌گویی فرد اوتیستیک گاه خیلی طولانی خواهد شد. برخی افراد مبتلا به اوتیسم، توانایی اندکی در صحبت‌کردن دارند، در این زمینه اصلاً پیشرفت نمی‌کنند یا گفتارشان با تأخیر پیشرفت می‌کند. ازاین‌رو به روشی متفاوت ارتباط برقرار می‌کنند؛ مثلاً با استفاده از تصاویر، صداها یا حرکات. البته به آن معنا نیست که آنها گفته‌ها را درک نمی‌کنند. در حقیقت، اغلب افراد اوتیستیک می‌توانند اطلاعاتی بیش از آنچه ارانه می‌دهند، دریافت کنند. همین موضوع نیز سبب می‌شود میان ادراکات فرد از محیط و توانایی برقراری ارتباط با دیگران اختلاف به وجود یابد. افراد اوتیستیک توانایی آن را دارند که به معنای واقعی کلمه، دستورالعمل‌ها را دریافت کنند و حتی برای درک چیزهایی مانند طعنه و کنایه تلاش کنند.

۴. **تفاوت‌های حسی**

افراد اوتیستیک اطلاعات حسی را به گونه‌ای متفاوت پردازش می‌کنند و این موضوع بر نحوه تعامل آنها با محیط و توانایی ایشان در تعامل با دیگران تأثیر خواهد گذاشت. ممکن است فرد اوتیستیک در هر یک از حواس -از جمله بینایی، شنوایی و تعادل- «بسیار کم» یا «بیش از حد» حساس باشد. این به آن معناست که صداها، نورها، بوها و لمس برای او دردناک یا بسیار ناراحت‌کننده خواهد بود. برای کاهش ناراحتی، گاه برخی از افراد اوتیستیک در داخل خانه از عینک آفتابی استفاده می‌کنند یا از محافظ گوش، حتی ممکن است ترجیح دهند کسی آنها را لمس نکند یا فقط غذاهای خاصی بخورند.

منبع: Ambitious about Autism